

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny w składzie:

<i>Przewodniczący</i>	<i>SSA Kazimierz Rusin (spr.)</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Marek Klimczak</i> <i>SA Dariusz Mazurek</i>
Protokolant:	st.sekr.sądowy Justyna Stępień

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **A. J.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 28 maja 2012 r., sygn. akt I C 27/11

I. **oddala** apelację,

II. **zasądza** od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Powódka A. J. żądała w pozwie zasądzenia na jej rzecz od pozwanego (...) SA w W. zadośćuczynienia w kwocie 476.000 zł, odszkodowania w kwocie 2.356,79 zł, skapitalizowanej renty z tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie w wysokości 59.040 zł, bieżącej renty uzupełniającej z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 900 zł miesięcznie, renty z tytułu utraconych możliwości zarobkowych w wysokości 2.200 zł miesięcznie, a ponadto ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku drogowego, któremu uległa 9 września 2007 r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Przyznał, że jako ubezpieczyciel przejął odpowiedzialność za następstwa wypadku i wypłacił powódce łącznie 30.118,16 zł przy założeniu, że powódka w 70% przyczyniła się do powstania szkody .

Według ustaleń Sądu okręgowego powódka uległa wypadkowi w czasie przechodzenia przez ulicę , została potrącona przez samochód osobowy na przejściu dla pieszych . Kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość nie

dostosowując jej do panujących warunków atmosferycznych i nie zachował szczególnej ostrożności w czasie zbliżania się do przejścia dla pieszych mimo, że był zobowiązany do zmniejszenia prędkości do granic pozwalających w razie potrzeby na natychmiastowe zatrzymanie pojazdu . Z kolei powódka bezpośrednio przyczyniła się do powstania wypadku, gdyż nie zachowując szczególnej ostrożności weszła na przejście dla pieszych .

W ocenie Sądu Okręgowego od kierującego pojazdem wymagana jest większa miara świadomości przy przestrzeganiu zasad ruchu drogowego, co uzasadniało przyjęcie, że przyczynił się do powstania szkody w 60%, natomiast powódka – w 40% .

Za adekwatną kwotę zadośćuczynienia Sąd uznał 160.000 zł przy czym pomniejszył ją o 40% w związku z jej przyczynieniem się do szkody i wypłaconą już kwotą zadośćuczynienia w wysokości 24.000 zł i w rezultacie zasądził na jej rzecz 72.000 zł . W analogiczny sposób Sąd ten wyliczył należne powódce dodatkowo odszkodowanie na kwotę 922,54 zł oraz skapitalizowaną rentę z tytułu opieki osób trzecich na kwotę 20.076 zł i rentę bieżącą z tytułu zwiększonych potrzeb na kwotę 180 zł miesięcznie . Ponadto ustalił odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku do wysokości 60% uwzględnionych w przyszłości roszczeń , nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4.758 zł tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa , od której powódka była zwolniona i zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu .

W złożonej apelacji pozwany zaskarżył wyrok w części zasądzającej zadośćuczynienie w kwocie 48.000 zł, odszkodowanie w kwocie 863,06 zł, rentę skapitalizowaną w wysokości 13.000 zł, rentę bieżącą , a także w części ustalającej jego odpowiedzialność na przyszłość, nakazującej ściągnięcie nieuiszczonej części opłaty od pozwu oraz znoszącej wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w pozostałym zakresie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, a mianowicie art. 362 kc przez uznanie, że powódka przyczyniła się do powstania szkody tylko w 40%, art. 233 § 1 przez wyciągnięcie z opinii biegłego M. F. wniosków sprzecznych z jej treścią , art. 100 kpc w związku z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez obciążenie pozwanego częścią opłaty od pozwu w sytuacji, gdy powódka wygrała proces tylko w 16% oraz błędne zastosowanie art. 113 ust. 4 tej ustawy przy rozliczaniu kosztów procesu pomiędzy stronami .

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacji nie można uznać za zasadną .

Jej zarzuty zmierzają do podważenia prawidłowości ustaleń Sądu w odniesieniu do stopnia przyczynienia się powódki do wypadku drogowego, a tym samym do powstania szkody. Argumentacja skarżącego opiera się na odmiennej od poczynionej przez Sąd ocenie opinii biegłego M. F.. Z opinii tej Sąd wyprowadził jednak właściwe wnioski nie dopuszczając się zarzucanego naruszenia przepisów dotyczących oceny dowodów. Biegły wyraźnie wskazał na te elementy zachowań obu uczestników zdarzenia , które współprzyczyniły się do jego następstw, a w szczególności na fakt niezachowania przez nich szczególnej ostrożności w chwili zbliżania się do przejścia dla pieszych . Z opinii tej w żadnej mierze nie wynika, jak to sugeruje skarżący, by ciężar zawinionych zachowań powódki przeważał nad przewinieniami kierującego pojazdem .

Sąd Okręgowy , powołując się także na poglądy utrwalone w judykaturze , trafnie wskazał, że uzasadnione jest stawianie kierującym pojazdami mechanicznymi wymagania takiego dostosowania prędkości jazdy do panujących warunków, by możliwe było natychmiastowe zatrzymanie pojazdu w przypadku pojawienia się na jezdni pieszego, a także obserwowanie przylegającego do jezdni w miejscu przejścia chodnika, w celu upewnienia się czy piesi nie wkraczają na jezdnię . Oznacza to, że w trudnych warunkach atmosferycznych, a stosunkowo trudne warunki pogodowe istniały w chwili przedmiotowego wypadku , rzeczą kierującego było ograniczenie prędkości także do mniejszej niż administracyjnie dozwolona . Kierujący nie mogą nie brać pod uwagę i tej okoliczności, że niesprzyjające warunki pogodowe wpływają także niekorzystnie na przestrzeganie zasad ostrożności przez innych uczestników ruchu .

W uwarunkowaniach niniejszej sprawy słuszne było przyjęcie , że kierujący pojazdem w przeważającym stopniu przyczynił się do wypadku, gdyż właściwie rozumiane zachowanie przez niego szczególnej ostrożności przy zbliżaniu się do przejścia dla pieszych mogłoby zapobiec skutkom zdarzenia , do którego przyczyniła się też powódka .

Brak jest więc uzasadnienia do przypisywania powódce przyczynienia się w 70%, a ocena zakresu przyczynienia się obu uczestników zdarzenia do wypadku i powstania szkody jest trafna .

Dokonane w odniesieniu do tej kwestii ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego należało podzielić przyjmując je jako własne .

W motywach zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy wskazał też z jakich przyczyn uznał za usprawiedliwione w części żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki renty z tytułu zwiększonych potrzeb, a w szczególności ustalił ich zakres oraz koszt ich pokrycia , a wysokość zasądzonej kwoty została wyliczona z uwzględnieniem 40% przyczynienia się powódki .

Nie budzi także zastrzeżeń ustalenie odpowiedzialności pozwanego za mogące wystąpić w przyszłości następstwa wypadku, skoro zachodzą podstawy do przyjęcia , że mogą one rzeczywiście zaistnieć .

Nie można podzielić zarzutu naruszenia przepisów o kosztach sądowych przy orzekaniu o poniesieniu ciężaru opłaty od uwzględnionej części powództwa . Sąd trafnie powołał się na przytoczone przepisy , w tym art. 100 kpc.

Wysokość zasadniczego świadczenia dochodowego przez powódkę , a mianowicie zadośćuczynienia zależała od oceny Sądu, a zatem nie sposób było stawiać powódce wymagania adekwatnego określenia roszczenia, co decydowało o zastosowaniu art. 100 in fine kpc. Niesłuszny jest także zarzut naruszenia art. 113 ust. 4 cytowanej ustawy, na który Sąd Okręgowy powołał się jako na podstawę prawną rozstrzygnięcia o nieobciążaniu powódki kosztami sądowym związanymi z oddaloną częścią powództwa .

Zniesienie między stronami kosztów procesu nastąpiło przy uwzględnieniu sytuacji materialnej i osobistej powódki, a także wobec wzięcia pod uwagę charakteru dochodzonych roszczeń, a zatem przesłanek wywodzonych z treści art. 102 kpc. Uznanie, że zachodzi szczególny przypadek usprawiedliwiający takie rozstrzygnięcie uzasadniają przytoczone okoliczności .

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego opiera się o przepis art. 98 kpc w związku z art. 391 § 1 kpc .